

Nr. 547

A Z R A

muz. A. Rubinsteina

Wiera Chotodnaja

NAKŁAD I. RZEPECKIEGO
Warszawa — Krakowskie-Przedmieście 1.

AZRA.

St. St. Przesmyckiego.

A. Rubinstein.

Moderato con moto.

Szła sułtanka po przez harem, Szła sułtanka cudno li-ca
 Ku fontannie i suwym czarom Wszystkich nę-ci i zachwyca... Tam niewolnik
 zakocha-ny Stał w marzeniach po grzą-ny, W hymn wieczorny za-łu-chany
 I fontanny dziwne to-ny.. A na licach je-go białych Widać było bału

tein.

ca

ewolnik

hany

o bółu

śla_dy... Nagle marzeń złudnych ro_je Piękna księżna mu przerwała:

„Chcę byś wyrzekł i mię two_je, jaka ziemia cię wy_da_ła?” Odpowiedział

wnet: Mc i - mię Mahomet, A ród mój Azra, je-go

sy - ny tak ko cha_ją, Że zmi_ło - ści u - mie - ra - ją...” je-go

sy - ny tak ko cha_ją, Że zmi_ło - ści u - mie - ra - ją...

547 Dalsze słowa na ostatniej stronie.

Szła sultanka po przez harem,
 Szła sultanka cudno-lica
 Ku fontannie i swym czarem
 Wszystkich nęci i zachwyca.
 Pochyliły tulipany
 Oroszone swe kielichy...
 Tam niewolnik zakochany
 Leżał dziwnie blady, cichy...
 Księżna, widząc to, lękliwie

Siada przy nim, mówiąc tklíwie:

1.

Среди своих садов роскошных
 Шла султанка молодая.
 Каждый день она к фонтану
 Шла красой своей сияя
 Где невольник молодой
 Вдаль задумчиво смотрел.
 Каждый день он у фонтана
 [грезил.

Лицо его все бледнело,
 Все бледнело.
 Раз княжна его спросила,
 Вечером его спросила:
 „Твое имя знать хочу я!“
 „Где твой род, твоё отечество?“
 А невольник изрек:
 Зовусь я Магомет
 Мой край Емен
 Родом из племени Азра, }
 Которые полюбив умирают } bis

„Niewolniku, wstań, ja proszę, —
 Nieposłusznych ja nie znoszę...“
 Słuchać tylko szum fontanny,
 Szum fontanny monotonny...

Echo, czy też szept:
 Me imię Mahomet,
 A ród mój Azra, jego syny tak
 [kochają,
 Że z miłości umierają.

2.

Среди своих садов прекрасных,
 Шла султанка молодая,
 Вся дрожа остановилась
 У фонтана в изумлении
 И на землю посмотрела,
 Где невольник молодой
 У подножия вод лежал мертвый.
 Лицо его блее снега,
 Блее снега.
 „Встань невольник, я велю!“
 „Тебя зовет твоя княжна“.
 Но невольник уже не слышит
 Только воды тихо шепчут
 Как бы эхо слов:
 Зовусь я и т. д.

*